

Predikan andra söndagen i påsktiden
Djursholms kapell, den 7 april 2024

Texter: Jesaja, kapitel 43, vers 10–23, Första Korinthierbrevet, kapitel 15, vers 1–11 och Johannesevangeliet, kapitel 21, vers 1–14

Michael Öjermo, kyrkoherde

Den här söndagen har ett långt latinskt namn. Quasimodogeniti. Det betyder: såsom nyfödda. Quasimodogeniti. Det där kommer från Första Petrusbrevet där det står: ”Som nyfödda barn skall ni längta efter den rena, andliga mjölken” (1 Petr. 2:2). Quasimodogeniti. De där orden om att vi är nyfödda sjunger man i en del kyrkor just den här söndagen. Quasimodogeniti. Vi har kvar ordet i rubriken till den här söndagen i Den svenska evangelieboken.

Quasimodogeniti syftar på alla som döpts under påsken, som bland de första kristna var den stora dophögtiden. Men det syftar också på oss som varit döpta både länge och väl. Quasimodogeniti. Vi är som nyfödda nu när vi firar påsk. Vi har återigen fått ta emot budskapet om Jesu uppståndelse och därför får vi börja om från början med våra frågor om denna uppståndelse och vad den innebär. Vi behöver kristen nybörjarundervisning. Vi är som nyfödda allihop. Quasimodogeniti. Barn börjar med bröstmjölk, får sedan smakbitar av fast föda och rör sig sedan långsamt genom menyvalen av hamburgare, taco, spagetti och köttfärssås fram mot sillen och biffsteken med lök som kräver vuxen smak. Quasimodogeniti. Nu är vi alltså som nyfödda allihop. Jesus har uppstått, men det nu en gång för alla inte så lätt att förstå, förklara eller sätta sin tilltro till. Inte för någon av oss. Inte för mig heller. Quasimodogeniti.

Låt oss börja med det där som inte går att förstå. Döda brukar inte uppstå. Så enkelt är det. I vår tid vet vi att när någon är kliniskt död så är det ute med oss. Men på Jesu tid var det nästan tvärt om. Det fanns berättelser om fler som hade uppstått. Jesus var inte unik. Men det märkliga var att just berättelsen om Jesus tog sådan fart. Uppståndelsetron på denne Kristus spreds över den då kända världen med våldsamt kraft. Det däremot kan man förstå. Det går att förstå varför uppståndelsetron på Jesus Kristus spreds med sådan våldsamt kraft. Folk behövde helt enkelt Jesusberättelsen. De gamla gudarna hade så att säga gjort sitt. Folk var trötta på tjafset om min gud som är bättre än din gud. Lägligt kom de kristna med budskapet om Kristus den uppståndne som ville ha med alla människor att göra, som ville dra in vem som helst i sin rörelse, som älskade alla utan förbehåll. Vi ska snart se hur Jesus älskade Petrus, den svikaren.

Men om det inte är så lätt att förstå det här med Jesu uppståndelse, kan man då förklara den? Ja, men då måste man läsa innantill i bibeln. Vi är så vana att alltid tänka oss att Jesus uppstod på tredje dagen, att kvinnorna var vittnen och att de såg honom i Jerusalem. De såg honom kroppsligen. Men i dagens evangelium dyker Jesus upp någon annanstans än i Jerusalem. Johannesevangeliet berättar om att Petrus, den svikaren, och de andra har lämnat Jerusalem. Besvikna, ledsna och övergivna drar de hem igen. Hem till fisket, yrket de ändå kunde. Tiberiassjön står det hos Johannes, men det är samma gamla Genesarets sjö där de alltid hade levat och arbetat. Och då står han där. ”När morgonen kom stod Jesus på stranden”. Så skriver evangelisten Johannes. ”När morgonen kom stod Jesus på stranden”. Men nu är inte det här den tidigaste berättelsen om Jesu uppståndelse. Den här är till och med ganska sen. Johannesevangeliet skrevs sist av de fyra evangelierna. Den första berättelsen om Jesu uppståndelse däremot är den från Första Korinthierbrevet som vi också läser idag. Och där finns heller ingen grav och ingen fysisk kropp. Där finns en vision. Petrus, den svikaren, ser honom,

står det. Jesus visar sig, plötsligt och oväntat. Och så Paulus själv då. Han som skrev Första Korinthierbrevet. Paulus fick också se Jesus som uppståndens på vägen till Damaskus.

Det går inte att förklara Jesu uppståndelse genom att fundera över hur döda kroppar kan få liv igen. Bibeln berättar om Jesu uppståndelse på olika sätt. I texterna vi läser idag handlar det om en vision.

Kan vi då sätta vår tilltro till detta med Jesu uppståndelse? Det är inte heller så lätt. Men vi är i gott sällskap. Vi är i gott sällskap med Petrus, eller Kefas, den svikaren. Minns ni att han förnekade att han kände Jesus vid tre tillfällen den sista natten innan avrättningen. Sedan höll han sig gömd i Jerusalem. Eller om vi utgår från Johannesevangeliet så gav han sig av hemåt igen. Han lämnade Jerusalem och började fiska, det enda yrke han kunde.

Det är då det händer. "När morgonen kom stod Jesus på stranden". Petrus upptäcker vem han är, plumsar i vattnet uppenbarligen i bara underkläderna för han fick bråttom att knyta om sig ytterplagget. Jesus är tillbaka. Jesus vill ha med honom att göra. Trots sveket, trots flykten, trots att Kefas inte kunde sätta tilltro till Jesus när det gällde. Svikaren blir förlåten, upprättad, och mättad. För Jesus har ordnat en glödhög och bad om fisk och delade ut till Petrus och Tomas, och Natanael och Sebedaios söner och två andra som vi aldrig får namnen på. Jesus ser till att de får fisk i överflöd och de blir mätta och nätet gick inte sönder.

Även om inte Petrus, svikaren, hade tilltro till Jesus så hade Jesus tilltro till Petrus. Alla som hörde den här berättelsen om fisken vid Tiberiassjön bland de första kristna förstod att den handlade om nattvarden, eukaristin, tacksägelsemåltiden. Och alla förstod att Simon Petrus, Kefas, som var en svikare, ändå blev ledare för församlingen och förtjänade tilltro. Quasimodogeniti. Petrus var som nyfödd. Jesus matade honom med fisk som en förälder ger sitt barn smakbitar av vuxenmat. Det är som profeten Jesaja skriver att Gud utvalt oss och vi ska vara Herrens vittnen.

Det är inte lätt att förklara, förstå eller sätta sin tillit till Jesu uppståndelse. Men se honom stå där på stranden den där morgonen. Quasimodogeniti. Jesus har tillit till dig. Det är påskens glädje.